स्पृश 1) Adj. am Ende eines Comp. *berührend, reichend bis.* — 2) m. *a) Berührung* in दुःस्पृश. — *b)* M. 8,116 fehlerhaft für स्पश, wie ed. Jolly hat. — 3) *f. आ *eine best. Pflanze,* = भुजंगघातिनी. — 4) *f. ई *Solanum Jacquini.*

स्पृशि Adj. nach Nîlak. = विषयस्पृश्.

स्पृश्य 1) Adj. *a) zu berühren.* — *b) fühlbar, tastbar.* — *c) anzurühren, anzugreifen, für sich in Besitz zu nehmen.* — *d)* Râǵat. 4,75 vielleicht fehlerhaft für स्पृक्ष्य *beneidenswerth.* — 2) f. आ Bez. *eines der Brennhölzer* (समिध्).

स्पृष्टक 1) n. *eine Art Umarmung* Naish. 6,35. — 2) f. स्पृष्टिका *Berührung.* अस्मच्छरीरस्पृष्टिकया (Mṛkkh. 55,21) und मत्पादस्पृष्टिकया (Mahâvîrak. 70,1) als Ausdrücke der Betheuerung.

स्पृष्टता f. *das Berührtwerden* (bei der Aussprache der Mutae und Nasale) Comm. zu VS. Prât. 1,72.

स्पृष्टपूर्व Adj. *früher empfunden* (स्पर्श *Gefühl*) MBh. 4,22,47.

स्पृष्टव्य Adj. fehlerhaft für स्प्रष्टव्य.

स्पृष्टास्पृष्टि Adv. *so dass man sich gegenseitig berührt.*

स्पृष्टि f. *Berührung.*

°स्पृष्टिन् Adj. *der — berührt hat* Gaut. 14,30.

स्पृह् in पुरुस्पृह् und निस्पृह्.

°स्पृहण n. *das Begehren nach.*

स्पृहणीय Adj. 1) *begehrenswerth, woran Jmd* (Gen.) oder *man Gefallen findet, reizend, an dem Jmd* (Gen. oder Instr.) oder *man seine Freude hat, zu dem man sich hingezogen fühlt.* Nom. abstr. °ता f. und °त्व n. — 2) *beneidenswerth, der beneidet wird von* (Gen.).

स्पृहय्, स्पृहयति, स्पृहयते (metrisch) 1) *eifern um, begehren nach Etwas* oder *Jmd* (Dat., Gen. oder Acc.). Auch ohne Ergänzung. — 2) *Neid empfinden, Jmd beneiden;* mit Dat., Gen. oder Acc. — Mit सम् *eifrig begehren nach* (Acc.).

स्पृयहृद्वर्ण Adj. *in Aussehen —, in Farbe wetteifernd,* d. h. *wechselnd.*

स्पृहयाळ्य, स्पृहयालिष्ठ 1) Adj. *a) was man wetteifernd erstreben muss, begehrenswerth.* — *b)* *= स्पृहयालु. — 2) *m. = नक्षत्र.

स्पृहयालु Adj. *begehrend nach, seine Lust habend an* (Dat. oder Loc.), *begehrend zu* (Infin.). Ohne Ergänzung *einen Wunsch habend* (Comm. zu Âpast. Çr. 9,9,6), *begehrlich* oder *eifersüchtig, neidisch.*

*स्पृहयालुता f. *das Begehren nach.*

स्पृहयितर् Nom. ag. *Beneider,* mit Gen. Durga zu Nir. 12,14.

स्पृहा f. (adj. Comp. f. आ) 1) *das Verlangen, Begehren nach, Wohlgefallen an;* die Ergänzung im Dat., Gen., Loc. oder im Comp. vorangehend. Acc. mit कर् oder बन्ध् *verlangen —, begehren nach* (Loc. oder im Comp. vorangehend). — 2) *Neid.* Acc. mit कर् *Jmd* (Loc.) *beneiden.* कृतस्पृह *beneidet.* — 3) *eine best. Pflanze.* v. l. स्पृशा.

स्पृहावत् Adj. *verlangend —, begehrend nach, Wohlgefallen findend an* (Loc.).

*स्पृह्य 1) Adj. *begehrenswerth, beneidenswerth.* — 2) m. *Citronenbaum.*

स्प्रष्टर् Nom. ag. 1) *der da berührt, fühlt.* — 2) *Anfall, Krankheit.

स्प्रष्टव्य Adj. 1) *zu berühren.* — 2) *fühlbar, tastbar* Vaǵrakkh. 21,9.

स्फञ्ज in नर्म° (fehlerhaft).

स्फट्, *स्फटति (विसरणे, शीर्णौ). स्फटित *zerfetzt, gesprungen* Divjâvad. 83,22 (463,8 statt dessen स्फुटित). 304,7 (in einer verdorbenen Stelle). — Caus. *स्फाटयति (हिंसायाम्). स्फाटित *gesprungen, gespalten; zerrissen* (Gewand).

*स्फट 1) m. f. (आ) *die sogenannte Haube der Schlange.* — 2) f. ई *Alaun* Râǵan. 13,4. 119.

स्फटिक 1) m. *Bergkrystall* Râǵan. 13,7. 202. Kap. 6,28. Auch °मणि m., °शिला f. (im Prâkrit 318,30) und *स्फटिकाश्मन् m. — 2) *f. आ *a) Alaun. — b) Kampfer.*

स्फटिकमय Adj. (f. ई) *krystallen* Kâd. 94,11 (168,8). Çiç. 11,53.

स्फटिकयशस् m. N. pr. eines Vidjâdhara.

स्फटिकशिखरिन् m. Bein. des *Berges* Kailâsa Bâlar. 93,18.

*स्फटिकाचल m. desgl.

*स्फटिकात्मन् m. fehlerhaft für स्फटिकाश्मन्; s. u. स्फटिक 1).

*स्फटिकाद्रिभिद् m. *Kampfer.*

*स्फटिकारि, *°का und *°री f. *Alaun.*

*स्फण्ट्, स्फण्टति (विसरणे), स्फण्टयति (परिहासे).

*स्फण्ड्, स्फण्डयति (परिहासे).

स्फर्, *स्फरति (स्फुरणे, स्फूर्तौ, चले). — Caus. स्फारयति 1) *weit öffnen.* कार्मुकम् so v. a. *den Bogen abschnellen lassen, — losschiessen.* स्फारित *weit geöffnet, aufgerissen* (Augen). — 2) *weithin erschallen lassen, — verbreiten* Kaṇḍak. 71,7. स्फारित *weithin verbreitet* (Glanz). — Mit निस् in निःष्फार्. — Caus. (die Zähne) *zeigen.* निष्फारितदंष्ट्र Kakrad. zu Suçr. — Mit परि Caus. (°स्फारयवि) *verbreiten.* — Mit वि Caus. (विस्फारयति) 1) *weit öffnen.* चापम्, धनुस् u. s. w. so v. a. *den Bogen abschnellen lassen, — abschiessen* MBh. 4,58,28. 63,2. 6,48,95. 60,13. विस्फारित *weit geöffnet, aufgerissen* (Augen) Chr. 308,23. Râǵat. 8,3314 (प्रीतिवि° zu lesen). Vâsav. 67,4. 237,3). *auseinandergerissen* MBh. 7,109,30. — 2) *verbreiten,* so v. a. *an den Tag legen.* विस्फारित (विषम) Çiç. 12,51. Ǵâtakam. 30,25.

*स्फर und *स्फरक m. *Schild.* Nach Nöldeke, Sitzungsberichte d. K. Pr. Ak. d. Ww. 1883, S. 1109 aus dem persischen سپر.

*स्फरण n. = स्फुरण.

स्फल्, *स्फलति (चले, स्फूर्तौ). — Mit आ Caus. आस्फालयति 1) *anprallen lassen an, schlagen —, patschen auf* (Acc. Çiç. 18,9. 20,7), (eine Laute) *schlagen* (Kâd. 99,7 = 177,1), *schleudern gegen* (Loc.). लाङ्गूलम् so v. a. *mit dem Schweife schlagen.* — 2) *zerreissen.* — Mit वि in *विस्फाल. — Mit सम् Caus. *patschen auf* oder *zerschellen.*

स्फा s. स्फाय्.

स्फाक in पीवःस्फाक.

*स्फाटक 1) m. *Wassertropfen.* — 2) f. ई *Alaun* Râǵan. 13,119. — 3) n. *Bergkrystall.*

स्फाटि in विश्व°.

स्फाटिक 1) Adj. (f. आ und ई) *krystallen* Çiç. 3,43. Vâsav. 191,1. 193,2. 217,5. — 2) n. *a) Bergkrystall.* — *b) eine Sandelart.*

*स्फाटिकोपल m. und *स्फाटीक m. *Bergkrystall.*

स्फाणि in विश्व°.

स्फाति f. 1) *Fettmachung, Mastung; Aufzucht* (des Viehes). — 2) *das Gedeihen.*

स्फातिंकरण n. Du. Name zweier Sâman Ârsh. Br.

स्फातिमत् Adj. *gedeihlich, feist.* Superl. °मत्तम.

स्फातिहारिन् Adj. *Fett entziehend* AV. Paipp. 2,18,5,2.

स्फान in गयस्फान.

स्फाय्, स्फायते *feist werden, zunehmen* überh. Harshak. 220,7. so v. a. *laut erschallen* 130,7. 174,11. Pass. स्फीयते *feist werden.* Part. *स्फात und स्फीत 1) *gequollen* (Körner) Bhâvapr. 2,15. — 2) *in gedeihlichem Zustande befindlich, wohlhabend, reich, blühend* (Gegend, Land, Reich, Haus u. s. w.); *dem es wohlergeht; voll, regenschwanger* (Wolke), *dicht* (Rauch); *reichlich, im Ueberfluss vorhanden.* Mit Instr. oder am Ende eines Comp. *reichlich gesegnet mit, voll von.* — Caus. स्फावयति *mästen; verstärken, vermehren* überh. Bhaṭṭ. — Mit आ *wachsen, zunehmen* Bhaṭṭ. — Mit परि, °स्फीत *angeschwollen* Pârçvan. 3,154. — Mit वि *anschwellen* Saduktik. 4,35. विस्फीत *im Ueberfluss vorhanden* B. A. J. 7,558. — Mit सम्, संस्फीत *vollkommen, woran Nichts fehlt*